

28/01/2020

Μελετώντας τον Βίο του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου (σε συνέχειες)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Επίκαιρο “ΘΥΜΙΑΜΑ” εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίου, με θέμα τον Βίο του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου (σε συνέχειες).

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ](#)

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΙΔΩΝΑΝΟΣ (7)

(Σὲ συνέχεις)

1. Τὸ ἀνώτερο καὶ τὸ γλυκύτερο ἀπ' ὅλα, ἀδελφοί χριστιανοί, αὐτὸ ποὺ ἐκφράζει τὴν σχέση μας μὲ τὸν Θεό, εἶναι ἡ προσευχή. Ἀλλὰ ἡ προσευχή εἶναι ἐπιστήμη ὁλόκληρη, εἶναι τέχνη σοφῆ. Καὶ τὴν τέχνη καὶ τὴν ἐπιστήμη αὐτὴ τὴν γνωρίζουν οἱ ἄγιοι, αὐτοὶ ποὺ τὴν γέινονταν καρδιακά καὶ εἶχαν πετύχει μάλιστα καὶ τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή.

Ὁ ἅγιος Σιδωνάκος, στὸν ὁποῖο μαθητευόμαστε, ἀπὸ δόκιμος ἀκόμη μοναχὸς Συμεών, δόθηκε πολὺ στὴν προσευχή καὶ ζῶσε σ' αὐτὴν τὸν παράδεισό του. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ τοῦ δώσει ἀκόμη μεγαλύτερη Χάρη, γιὰ νὰ γεύεται ἀκόμη γλυκύτερα τὴν προσευχή, γι' αὐτὸ τὸν πέρασε ἀπὸ δοκιμαστήριο. Ὅπως εἶδαμε στὸ προηγούμενο κήρυμά μας, ὁ Θεὸς τοῦ πῆρε τὴν Χάρη αὐτὴ τῆς ἀπολαύσεως τῆς προσευχῆς καὶ ὁ νεαρὸς δόκιμος μοναχὸς ἔπεσε τότε πραγματικά σὲ κόλαση. Ναί! Εἶναι κόλαση γιὰ ἐκεῖνον ποὺ γεύτηκε τὸν γλυκασμό τῆς προσευχῆς καὶ τὸν στερήθηκε ἔπειτα. Στὸ προηγούμενο κήρυμά μας εἴπαμε ὅτι ὁ Θεός, γιὰ νὰ δυναμώσει τὸν δόκιμο μοναχὸ Συμεών, ὥστε νὰ μὴν πέσει σὲ ἀπογοήτευση, τοῦ ἀποκαλύφθηκε μὲ μὴ θεοφάνεια, ἡ ὁποία πραγματικά τὸν ἔφερε στὴν πρώτη παραδείσια κατάσταση του. Ἀλλὰ, στὴν πνευματικὴ ζωή, ἀδελφοί χριστιανοί, συμβαίνει, ἕνα περίεργο φαινόμενο ποὺ λέγεται «παιχνίδι τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ». Δηλαδή, στὸ πρῶτο στάδιο δίνει ὁ Θεὸς τὴν Χάρη Του, τὴν παίρνει ἔπειτα καὶ πάλι τὴν ξαναδίνει, γιὰ νὰ τὴν πάρει πάλι, μετὰ ἀπὸ κάποιο διάστημα. Αὐτὸ τὸ κάνει ὁ Θεός γιὰ νὰ γυμνάσει καὶ γιὰ νὰ καταρτίσει τὸν πιστὸ Του δούλο καὶ νὰ τὸν φθάσει ἔτσι στὴν τελειότητα. Καὶ τώρα, λοιπόν, ὁ Θεός, θέλοντας νὰ καθάρει τὴν καρδιά τοῦ ἀγωνιστοῦ μοναχοῦ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ νὰ τὸν ἀνυψώσει ἀκόμη περισσότερο, τοῦ πῆρε πάλι τὴν Χάρη τῆς προσευχῆς, ποὺ τοῦ ἔδωσε. Ἀλλὰ ὁ Συμεὼν δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ἀγώνα. Προσευχόταν καὶ ἄς μὴν ἐνοιοθε τὴν προσευχή ἀπολαυστικά, ὅπως πρῶτα.

2. Ἡ θλίψη καὶ τὸ μαρτύριο ποὺ ἐνοιοθε ὁ δόκιμος μοναχὸς αὐτὴν τὴν φορὰ εἶναι ἀνείπωτα. Ἔτσι εἶναι! Γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔζησε τὴν ἀπερίγραπτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, εἶναι πραγματικά φοβερὸ μαρτύριο ὅταν τὴν χάσει. Καὶ ὁ δόκιμος Συμεών, ὁ μετέπειτα μοναχὸς Σιδωνάκος, ἔζησε τὸ μαρτύριο αὐτό. Καὶ τὸ μαρτύριο αὐτὴν τὴν φορὰ ἔγινε ἀκόμη πῶ ὀδυνηρό, γιατί κάποτε, ποὺ συγκλόνθηκε ἀπὸ τὸ σκαμνὶ του, γιὰ νὰ κάνει τὴν προσευχή του, εἶδε τὸν φοβερὸ δαίμονα ποὺ τοῦ ζητοῦσε νὰ τὸν προσκυνήσει. Τρόμαξε ὁ Συμεών, ἀλλὰ

κάθισε πάλι στο σικαμὶ τοῦ καὶ μὲ θλασμένη τὴν καρδιά καὶ σικαμμένο τὸ κεφάλι, εἶπε στὸν Θεό: «Κύριε, βλέπεις ὅτι θέλω νὰ προσευχηθῶ, ἀλλὰ οἱ δαίμονες δὲν μὲ ἀφήνουν. Τί πρέπει νὰ κάνω, γιὰ νὰ μὴν μὲ ἐνοχλοῦν;» Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἄκουσε τὴν ἀπάντησι: «Οἱ ὑπερήφανοι ἔτσι ὑποφέρουν πάντα ἀπὸ τοὺς δαίμονες». Καὶ ὁ Σύλουανός ρώτησε: «Κύριε, δίδαξέ με τί πρέπει νὰ κάνω, γιὰ νὰ ταπεινωθεῖ ἡ ψυχὴ μου;» Καὶ ὁ Κύριος μίλησε στὴν καρδιά τοῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Κράτα τὸν νοῦ σου στὸν ἀδὴ καὶ μὴν ἀπελπίζεσαι!»

Αὐτὸς ὁ διάλογος ἦταν μιὰ θεοφάνεια γιὰ τὸν δοκιμὸ μοναχὸ Σιμεὼν, ἡ ὁποία τὸν δυνάμωσε πολὺ, γιὰ νὰ συνεχίσει τὸν πρῶτο τοῦ ἀγῶνα. Ἰδιαιτέρως δυνάμωσε τὸν Σιμεὼν ἐκεῖνος ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸ «μὴν ἀπελπίζεσαι»!

Ἔτσι ὁ Σιμεὼν συνέχισε τὸν ἀγῶνα τοῦ, δυνατὰ ὅπως πρῶτα, γιὰ νὰ ἀπολαμβάνει ὅπως πρῶτα, τὸν Θεὸ στὴν προσευχή. Καὶ ὅσο ἀγωνιζόταν, τόσο τοῦ ἔρχονταν καὶ περισσότερες ἐπισκέψεις τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα τώρα ἡ προσευχὴ τοῦ δοκιμὸ μοναχοῦ εἶχε μεγάλου πλάτους, ἀγκάλιαζε ὅλο τὸν κόσμῳ. «Ὁ ἀδελφός μας – ἔλεγε – εἶναι ἡ ζωὴ μας»! Καὶ τώρα, μὲ τὴν προσευχὴ αὐτή, ἄρχισε νὰ κατανοεῖ ὁ δοκιμὸ μοναχὸς τὴν μεγάλη ἐντολή, «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Μάρκ. 12,31). Τοῦ ἔγινε ἀνάγκη ἡ προσευχὴ γιὰ τοὺς ἄλλους. Στὶς μακρινές νύκτες ἔλεγε πολλὰ στὸν Θεὸ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου.

Με πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτινος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Ἅγιος Πορφύριος: «Νὰ μὴ διαλέγετε ἀρνητικούς τρόπους γιὰ τὴ διάρθρωσὶ σας»

Ἅγιος Πορφύριος: Νὰ μὴ διαλέγετε ἀρνητικούς τρόπους γιὰ τὴ διάρθρωσὶ σας. Δὲν χρειάζεται οὔτε τὸν διάβολο νὰ φοβῶσθε, οὔτε τὴν κόλαση, οὔτε τίποτα. Δημιουργοὺν ἀντίδραση, ἔχω κι ἐγὼ μιὰ μερὴ πέρα σ' αὐτά.

Ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ κάθωσθε, νὰ πληττετε καὶ νὰ σφίγγεσθε, γιὰ νὰ βελτιωθεῖτε. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ζεῖτε, νὰ μελετᾶτε, νὰ προσεύχεσθε, νὰ προχωρᾶτε στὴν ἀγάπη, στὴν ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, στὴν ἀγάπῃ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὶς ἀδυναμίες ἀφήστε τις ὅλας, γιὰ νὰ μὴν παίρνει εἶδησι τὸ ἀντίθετο πνεῦμα (δηλ. ὁ διάβολος) καὶ σὰς βουλᾶται καὶ σὰς καθυλώνει καὶ σὰς βάζει στὴ στενοχωρία. Νὰ μὴν κάνετε καμιά προσπάθεια ν' ἀπαλλά-

γεῖτε ἀπὸ αὐτές. Ν' ἀγωνίζεσθε μὲ ἀπαλότητα καὶ ἀπλότητα, χωρὶς σόβησι καὶ ἄγχος.

Μὴ λέτε: «Τώρα θὰ σπαστῶ, θὰ κάνω προσευχὴ ν' ἀποκτήσω ἀγάπῃ, νὰ γίνω καλὸς κ.λπ.». Δὲν εἶναι καλὸ νὰ σφίγγωσι καὶ νὰ πληττετε, γιὰ νὰ γίνεις καλός. Ἔτσι θ' ἀντιδράτε χειρότερα.

Ὅλα νὰ γίνονται μὲ ἀπαλὸ τρόπο, ἄβιαστα καὶ ἐλευθερά. Οὔτε νὰ λέτε: «Θεὸ μου, ἀπάλλαξέ με ἀπ' αὐτό», παραδείγματός χάρις, τὸν θυμὸ, τὴν λύπη. Δὲν εἶναι καλὸ νὰ προσευχόμεσθε ἢ καὶ νὰ σκεπτόμαστε τὸ συγκεκριμένο πάθος. Κάτι γίνεται στὴν ψυχὴ μας καὶ μπλεκόμαστε ἀκόμη περισσότερο. Ρῶνι μὲ ἱσχυί, γιὰ νὰ νοήσεις τὸ πάθος καὶ θὰ δεῖς τότε πῶς θὰ σ' ἀγκαλιάσει, θὰ σέ σφίξει καὶ δὲν θὰ μπορέσεις νὰ κάνεις τίποτα.

Ἡ ἐλευθερία δὲν κερδίζεται, ἀν δὲν ἐλευθερώσουμε τὸ ἐσωτερικὸ μας ἀπ' τὰ μπερδέματα καὶ τὰ πάθη,

Γιὰ ἐπισκευὰς σταῖσι μέρησι σὺ τοῦ, 6978013647.

Τὸ παρὸν φυλλάδιον διανέμεται ἐπὶ τοῖς χροστιανοῖς γιὰ συζητητικὴν τοῖς ἀσκήσια.

[ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΜΕΡΗ ΕΔΩ](#)